

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XI. Quibus mediis acquiratur perfectio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

possent in spiritu, & ad perfectionis culmen contendere, sed postea nihil horum, vel parum admodum præstiterint. Si religiosus, magno, uti deberet, amore perfectionis teneretur, semper ad eam anhelaret, nec vlla difficultate ab ea apprehendenda deterreretur. sed quia amor in re est languidior, vnde nascitur inconstantia, facile retrorsum agitur. Religiosus inconstans non ludendo solum temporis iacturam facit, sed in dies deterior efficitur.

Quibus modis acquiratur perfectio.

CAPVT XI.

DOMINE, si tam arduum est peruenire ad perfectionem ob tot defectus & impedimenta, quæ viam obstruunt, non video quomodo ego, debilissimus, eò possim pertingere, aut per exiguis meis viribus tot difficultates superare. FILII, qui seridè & ex animo statuit aspirare ad perfectionem, certissimè illam assequitur. Tot religiosi quondam perfectissimi, qui æterna felicitate modò perfruuntur in cælo, similes tu homines fuere, & easdem tecum difficultates, immò & maiores habuere, & tamen constanter eas expugnarunt. Poteris ergò & tu si velis. Nec aberit gratiæ meæ auxilium

ficu

sicut nec absuit illis, modò seridò aliquid decernas; sicut illi fecêre. Nec reuocari debes occurrentiũ difficultatum metu, cum præsisto sint totidem vel plura etiam media & remedia ad difficultates tollendas & perfectionem obtinendam.

PRIMUM autem remedium est, interno affectu perfectionem complecti totoque pectore ad eam anhelare. nihil enim ad scopulos omnes in hoc monte superandos efficacius est affectione amoris. Nec aliud religioso æquè calcar addit ad cursum illũ prosequendum, ac toto corde ad perfectionem aspirare. Ex amore deindè sequitur studium eã mediã vsurpandi, quæ necessaria vel utilia sunt ad consequendam perfectionem. Studium verò & diligentia plurimum iuuat, vt citiùs obtineatur, quod desideratur & amatur. Ex eodẽ amore nascitur constantia & perseuerantia, quo religioso robur additur, ad prosequendum conatum; quem conatum proximè sequitur victoria & corona. Amanti nihil difficile, ne cæli quidem expugnatio, & montis perfectionis ascensio.

ALTERVM mediũ ad perfectionẽ assequendã est, minimarũ quoq; imperfectionũ rationẽ aliquã habere. Solent nonnulli, dũ

in eiusmodi imperfectiones labuntur, in hæc & similia verba erumpere. Nihil refert, res est parui momenti, nihil est. Qui pestes sunt religionis, nam ex hoc contemptu rediunt paulatim audaces & temerarij, suoque prauo exemplo, alios pertrahunt ad perniciosam quandam laxitatem & dissolutionem. Non debet parui aestimari, quod mihi displicet. Nec debet pro re exigui momenti haberi, quam ego mando vel prohibeo, etiamsi magna non sit. Et scias, filii, mihi etiam minimas imperfectiones non placere, & idcirco eas vetuisse. Noris etiam, religiosum, cui religio est, in rebus etiã leuissimis præuaricari, liberari ab imperfectionibus grauioribus. Nam omnes magnæ ruinæ & dissolutiones, quæ deprehenduntur in religionibus, initium acceperunt ex erratis leuibus. Qui oculos claudit, ad lapsum leuem, claudet etiam ad grauem, quia ille ad hunc, viam sternit.

DEINDE optimum medium quoque est, in minimis rebus se mortificare. Perfectio siquidem religiosa, ambitu suo omnes complectitur virtutes, quas consequi omnes nequit, nisi plenum & absolutum passionum & sensuum imperium obtinuerit. Obtinet autem, quisquis passiones, simulatque contra-

ratiq.

ratio
rint,
bus l
relig
mitt
les.
passi
E
perf
neces
peri
omn
ad a
aute
res;
go.
don
est.
mir
alio
est r
Par
cum
quo
I
ctio
fast
Ha

rationem, vel religionis leges caput erexerint, compresserit; nec sensibus etiam in rebus leuissimis, plus indulserit, quam statui religioso conueniat. Qui plus æquo permittit sensibus, facile experitur eos rebelles. Et qui initio non resistit inordinatæ passioni, seruus eius efficitur.

EST & aliud medium ad consequendâ perfectionem non vtile modo, sed etiam necessariû, vt religiosus scilicet cum suo Superiore in omnibus consentiat. A me enim omnia subsidia ortum suum habent, quibus ad acquirendam perfectionem opus est: ea autem ordinariè communico per Superiores; per hos illos illumino, guberno & dirigo. Qui ergò à Superiore suo diuulsus est, donis & adiumentis huiusmodi destitutus est. Imò diuulsus est quoq; à me, atque ideò mirum non est eum crebrius labi, pedibus aliorum conculcari, & contabescere, quia est membrum mortuum à capite resectum. Parum prodest discipulo ludum scholasticum inire, si coniunctus non sit Magistro, à quo in capeffendis disciplinis dirigatur.

IUVAT denique non parum ad perfectionem, si hæc media vsurpentur, non cum fastidio & mœrore, sed grauiter & alacriter. Hæc enim alacritas plurimum valet ad ex-

E 3 pugnans

expugnandas difficultates, quas corpus sentit in virtutibus acquirendis, pudefacit inimicos viæ perfectionis aduersantes, & totius itineris labores reddit leuiores. Et, quod eò amplius est, hæc promptitudo & alacritas, qua religiosus mihi seruit, mihi summo perè placet, eò quod & ipsa ex amore proficiscatur. Ad conseruandã autem hanc læticiam & alacritatem spiritalem in conscendendo virtutum montem, necesse est habere probos itineris comites. Dicitur non potest, quantum emolumentum capiat religiosus ex consuetudine bonorum, quorũ sermone exemploque excitetur & promoveatur ad deuotionem, nihil enim in vita humana efficacius hominem ad perfectionem accendit, quàm sociorum exemplum. Vis fili, esse sapiens? conuersare cum sapientibus. Vis esse perfectus? viue cum iis, qui amant & sectantur studium perfectionis. Idcirco ego prouidi, vt in quocunque meæ Ecclesiæ statu semper existerent aliqui homines sancti & exemplares, qui suis exemplis, velut candelis in candelabra sublaris, aliis lucem præberent. Religiosus ergo dum vitam illorum confert cum sua, facile animaduertit, quàm exiguũ in vita spirituali progressum fecerit, & sancta quadã æmulatione

latione se ipse excitat, vt deinceps diligentiore operam in exercitatione virtutum nauet. Si bona exempla ad mouendum efficaciora sunt quam verba; quisquis eorum intuitu non proficit, liquidò ostendit, se voluntatem habere in malo nimis obstinatã.

De gaudio spirituali, quo religiosus perfectionis studiosus perfunditur.

CAPVT XII.

FILI, lætitia spiritualis, qua bonus religiosus viam angustam perfectionis ingressus afficitur, citra dubium est magna & singularis, sicut contra mœror, & amaritudo, quò malus religiosus viam latã imperfectionum terens, obruitur, est durus & peracerbus. Itaq; vterq; degustare incipit in hac vita, quod præparatum est in altera, supplicium vel præmiũ. Domine, haud scio, quid hic respondeam. Video enim multos religiosos, vitam laxiorem complecti, nec admodum ad perfectionis studium anhelare, & tamen alacres esse & lætos. Falleris fili, in vita laxiore, & disciplinæ omnis experte, non est vera & solida lætitia, licet ita videatur. Religiosus qui viuit pro suo arbitrio ac vt placet, aliis displicet: & sepe in mærorẽ

E 4

deici-